

Noveen tot Guadalupe Ortiz de Landázuri

Werk, vriendschap, blijdschap

Auteur: Francisco Faus

Wie een gunst heeft ontvangen op voorspraak van de eerbiedwaardige dienaress van God Guadalupe Ortiz de Landázuri, wordt verzocht dit door te geven aan de Prelatuur van het Opus Dei, Jan Luijkenstraat 52, 1071 CS Amsterdam. E-mail: amsterdam.nl@opusdei.org

Auteur: Francisco Faus

Meer informatie over Guadalupe en het Opus Dei:

<https://opusdei.org/nl/section/guadalupe/> & www.opusdei.org

Met kerkelijke goedkeuring

Inhoud

Gebed	04
Biografie	05
Dag 1	07
Dag 2	09
Dag 3	11
Dag 4	13
Dag 5	15
Dag 6	17
Dag 7	19
Dag 8	21
Dag 9	23

Guadalupe Ortiz de Landázuri
Eerbiedwaardige dienaress van God

Gebed voor privé devotie

God, Vader, verleen mij op voorspraak van uw dienaress Guadalupe dat ik naar haar voorbeeld mijn dagelijks werk met liefde leer te doen en dat ik onder de mensen om mij heen het geloof en de blijdschap mag verspreiden, zodat vele anderen U leren kennen en beminnen. Gewaardig U uw dienaress Guadalupe te verheerlijken en verleen mij op haar voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Weesgegroet, Eer aan de Vader.

Overeenkomstig het decreet van paus Urbanus VIII verklaren wij dat het niet de bedoeling is met dit gebed vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik tijdens openbare erediensten.

Terug naar het begin

Het leven van Guadalupe

Guadalupe Ortiz de Landázuri werd op 12 december 1916 in Madrid geboren, op het feest van Onze Lieve Vrouw van Guadalupe. Na de middelbare school ging ze in 1932 scheikunde studeren aan de *Universidad Central* in Madrid. Er waren maar vijf vrouwen in haar jaargang. Tijdens de Spaanse Burgeroorlog sterkte zij haar vader, die militair was, in de uren voorafgaand aan zijn executie. Vanaf het eerste moment daarna was zij in staat de verantwoordelijken voor deze daad te vergeven. Na de oorlog rondde ze haar studie af en begon toen lessen natuur- en scheikunde te geven op het college van de Ierse zusters en op het Franse Lyceum in Madrid.

Begin 1944 heeft ze het Opus Dei leren kennen. Haar eerste ontmoeting met de heilige Jozefmaria maakte een diepe indruk op haar. Later zou ze zeggen: “Ik had een sterke indruk dat God door die priester tot mij sprak”. In hetzelfde jaar vroeg ze tot die instelling van de Kerk toegelaten te worden ... Ze heeft in Madrid en Bilbao leiding gegeven aan een paar centra van het Opus Dei voor jonge vrouwen. In 1950 verhuisde ze naar Mexico om er het apostolaatswerk met vrouwen te beginnen: het was een avontuur dat ze met edelmoedigheid en een enorm geloof heeft beleefd.

Ze heeft onder andere een centrum voor de menselijke en professionele ontwikkeling van plattelandsvrouwen opgezet, in een landelijk gebied van de staat Morelos.

In 1956 keerde ze terug naar Europa en werkte ze in Rome samen met de heilige Jozefmaria in de leiding van het Opus Dei. Na twee jaar is ze om gezondheidsredenen naar Spanje teruggekeerd en heeft daar het onderwijs en onderzoek weer opgepakt. Ze heeft voor haar proefschrift in de scheikunde het hoogste cijfer gehaald, wat met de Juan de la Cierva-prijs is bekroond. Ze was pionier van het Centrum voor Studies en Onderzoek in huishoudwetenschappen. Het *Comité International de la*

Rayonne et des Fibres Synthétiques gaf haar een prijs voor een onderzoek over textielvezels.

In heel haar doen en laten weerspiegelde zij het verlangen om God te beminnen met haar werk, de vriendschap en blijdschap. Ten gevolge van een hartafwijking is ze in geur van heiligheid in Pamplona overleden, op het feest van Maria van de berg Carmel op 16 juli 1975, 20 dagen nadat de heilige Jozefmaria naar de hemel was gegaan. Ze is 59 jaar geworden.

Sinds die tijd is de privé devotie tot Guadalupe steeds meer verbreid. Degenen die hun toevlucht nemen tot de voorspraak van Guadalupe hebben heel verschillende genaden ontvangen: genezingen, gunsten wat betreft zwangerschap en geboorte, het krijgen van werk, de harmonie tussen werk en gezin, de oplossing van economische problemen, verzoeningen tussen familieleden, toenadering tot God van vrienden en collega's, enz.

Noot van de auteur

De getuigenissen over haar voorbeeld die geciteerd worden in deze tekst zijn gepubliceerd in: Mercedes Eguíbar Galarza, Guadalupe Ortiz de Landázuri. Trabajo, amistad y buen humor, 4ª edición, ed. Palabra, Madrid 2002 [ME].

Interview met de postulator van het zaligverklarings-proces Guadalupe Ortiz de Landázuri, Antonio Rodríguez de Rivera, en: <https://opusdei.org/nl-nl/article/postulator-ze-was-een-vrouw-van-grote-menselijke-klasse/> [EP].

Ook worden ondermeer beschouwingen aangehaald uit de apostolische exhortatie *Evangelii gaudium*, van Paus Franciscus, en uit verschillende werken van de heilige Jozefmaria: *De Weg, De Voor, De Smidse* en *Vrienden van God*.

Dag 1

God beminnen met al onze krachten

Het voorbeeld van Guadalupe

- Ik denk dat de drijfveer voor haar hele leven en gedrag haar diepe liefde voor God was.

(...) Wanneer ze ons een voordracht gaf zette ze ons in vuur en vlam om ons innerlijk leven te verdiepen. Ze wist in ons hart binnen te dringen om het door het goddelijk kinschap tot God te brengen.

- Bij alles wat ze deed, was ze zich voortdurend bewust van de aanwezigheid van God.

- Aan het einde van een reeks bezinningsdagen schreef ze aan de heilige Jozefmaria: “Ik ontdek God bijna voortdurend in alles... Deze zekerheid dat God naast mij is op mijn weg, geeft me in alles vurigheid en maakt dat de dingen die ik eerst niet graag deed gemakkelijk worden.”

- Toen Guadalupe een keer merkte dat iemand weinig liefde voor Jezus in de Eucharistie liet blijken, deed haar dit innerlijk pijn. Die dag schreef ze dit persoonlijke voornemen in haar agenda: “God aanbidden, Hem loven, Hem tedere dingen zeggen als tegenhanger voor al dat gebrek aan liefde. Steeds meer de stilte zoeken om te komen waar alleen God is.”

- Ze had een grote devotie voor de heilige Maagd Maria, in het bijzonder onder de aanroeping van de naam Guadalupe. Haar grote liefde voor Maria was heel opvallend.

Gebed

God, ik vraag U op voorspraak van Guadalupe de genade om van U te kunnen houden zoals zij U heeft bemind. Ik hoop dat ik met haar hulp tenslotte net als zij kan zeggen: “Ik ontdek God bijna voortdurend in alles!” Moge ik steeds beter begrijpen dat – zoals paus Franciscus zegt – “God ons puur uit genade aantrekt om ons met Hem te verenigen. Hij stuurt zijn Geest in ons hart om ons tot zijn kinderen te maken, om ons te veranderen en ons in staat te stellen met ons leven aan die liefde te beantwoorden.” (*Evangelii gaudium*, 112) Help mij mijn dagelijkse plichten te verrichten in een geest van geloof, met het oprechte verlangen dat ieder moment en iedere omstandigheid van mijn leven een gelegenheid is om U te beminnen en te dienen, door alles te verlichten met het licht van het geloof en de liefde. Maak dat ik zoals Guadalupe “maat en evenwicht moge hebben in alles... behalve in de liefde” (*De Weg*, 427).

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 2

Ons werk omzetten in gebed

Het voorbeeld van Guadalupe

- Ze heeft altijd hard gewerkt en ze had een buitengewoon vermogen zich te concentreren; ze verdiepte zich helemaal in wat ze onderhanden had en ze wist de korte ogenblikken waar anderen misschien geen belang aan hechten goed te benutten. Ze heeft ons gewetensvol leren werken, om God te verheerlijken.
- Dat wat ze ieder moment aan het doen was, leek het enige waar ze haar aandacht aan gaf.
- Ze werkt enthousiast aan haar loopbaan en ze geniet duidelijk van onderzoek doen. Bovendien wijdt ze zich met al haar krachten aan het universitair onderwijs.
- Tijdens de lessen kwam haar christelijk gedachtengoed vaak naar voren, waarmee ze trachtte ons een integrale menselijke vorming te geven. Ik herinner me dat ze een keer het bord vol scheikundige formules de rug toekeerde (...) en ons liet zien dat dat alles niet kon ontstaan uit een louter mechanische evolutie en ze besloot met: “Zien jullie hoe God de dingen doet?”

Gebed

Guadalupe wist van haar beroepswerk en van de vervulling van haar gewone plichten een weg van heiligheid te maken. Een grote heiligheid door de liefde die ze in de kleine dingen legde, in de details van iedere dag. Help me, mijn God, mijn werk net als zij met liefde te verrichten – door het verborgen leven van Jezus Christus na te volgen – en te zorgen voor intensiteit, orde en de details, door mijn werk aan U op te dragen en het uit liefde tot U goed af te maken. Maak dat ik dieper doordring in de onderrichtingen van de heilige Jozefmaria, die Guadalupe met zo'n grote inzet in praktijk heeft gebracht: “In de eenvoud van je gewone werk, in de eentonige kleine dingen van iedere dag moet je het geheim van het grootse en van het nieuwe ontdekken, dat voor zoveel mensen niet te zien is, het geheim van de Liefde.” (*De Voor*, 489)

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 3

Liefde voor Jezus in de Eucharistie

Het voorbeeld van Guadalupe

- De manier waarop ze zich in de kapel gedroeg trok bijzonder de aandacht; ze liet door haar houding merken dat God daar is. Ze hield haar blik steeds op het tabernakel gericht en liet zich door niets afleiden. Alleen al door haar te zien leerde je bidden.
- Ik was onder de indruk van haar ingetogenheid tijdens de Mis en bij haar dagelijkse Communie, hoe veel ze bad en ons aanspoorde te bidden.
- Er was een keer toen er niemand thuis was een inbraak in het centrum van het Opus Dei waar Guadalupe woonde. De dief is niet de kapel binnengegaan. Toen Guadalupe dat hoorde, zei ze: “Als ik hier was geweest had ik hem niet bij het altaar laten komen, al had ik het leven moeten laten aan de voeten van het Allerheiligste.”
- De avond voordat ze overleed verlangde ze er hevig naar voor de laatste keer de Communie te ontvangen.

Gebed

De werkelijke aanwezigheid van Christus in de Eucharistie was als het ware een magneet waardoor Guadalupe voortdurend werd aangetrokken, vol verlangen om te beantwoorden aan “de dwaasheid van zijn Liefde in de Heilige Eucharistie” (*De Weg*, 432). Heer, geef mij het geloof in de woorden van Jezus dat zij had: “Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. (...) Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.” (*Joh 6,51.56*) Maak dat het tabernakel ook voor mij ‘een aantrekkingspunt’ is, dat me “in staat stelt daar lange tijd naar uw stem te luisteren en het kloppen van uw hart te voelen” (heilige Johannes Paulus II, *Mane nobiscum Domine*, 18). Heer, verleen mij de genade om iedere dag méér verwonderd te staan, wanneer ik met de heilige Thomas van Aquino overweeg dat “in dit Sacrament heel het mysterie van ons heil samengebald is” (*Summa Theologiae*, III, q.83, a.4c).

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 4

De anderen met vreugde dienen

Het voorbeeld van Guadalupe

- Toen ze aan het hoofd werd gesteld van een centrum van het Opus Dei in Bilbao, schreef ze aan de heilige Jozefmaria: “Wat vind ik het fijn u te kunnen zeggen dat ik nu hier aan het hoofd sta en morgen de laatste plaats inneem; altijd tevreden, want ik dien de Heer. Met Hem wil ik het huis alle ogenblikken op mijn schouders nemen.”
- Het leven van Guadalupe is een prachtige uitnodiging om ons voor onze medemensen open te stellen. Haar voorbeeld zet ertoe aan onze gemakzucht af te schudden om ons ten dienste van de anderen te stellen. (...) Het voorbeeld van Guadalupe helpt ons te ontdekken dat we alleen met Christus een diepe en durende vreugde kunnen hebben.
- Ze was een vulkaan van initiatieven en activiteiten om de anderen, op menselijk en geestelijk gebied, te helpen.
- In Mexico ging ze een keer uitgeput door het werk “langzaam de trap op, steunend op de leuning, terwijl ze heel zacht zei: ‘Ik kan niet meer, ik kan niet meer...!’ Op dat moment moest ze mijn aanwezigheid beseffen en ging ze opeens snel naar boven terwijl ze begon te lachen en me zei: ‘Ik heb je doen schrikken, hé. Geloof er maar niets van!’ en met een glimlach zoals in haar hele leven gaf ze zich aan mij alsof er niets aan de hand was.”

Gebed

God, op voorspraak van Guadalupe vraag ik u in mijn ziel uw geest van dienstbaarheid te storten, die U er zelfs toe bracht aan het kruis uw leven voor ons te geven. Moge ik als Maria kunnen zeggen: “zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar uw woord.” (*Lc 1,38*) U, Jezus, hebt uw zending voor onze verlossing samengevat met de woorden: “de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.” (*Mt 20,28*) Vermeerder mijn verlangens om van mijn leven een edelmoedige en vreugdevolle dienst aan de anderen te maken. Ik vraag U mij te helpen mijn egoïsme te overwinnen, dat mijn hart klein maakt en me in een bittere en benepen eenzaamheid opsluit. Overtuigt U me van deze waarheid: “Hoe edelmoediger je bent voor God, hoe gelukkiger je zult zijn.” (*De Voor*, 18) Help me te begrijpen – zoals paus Franciscus zegt – dat “ieder menselijk wezen het voorwerp is van de oneindige tederheid van de Heer” en dat “als ik daarom één enkele persoon help beter te leven, dat al de overgave van mijn leven rechtvaardigt” (*Evangelii gaudium*, 274).

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 5

Nederigheid: onszelf vergeten

Het voorbeeld van Guadalupe

- Wat op mij de meeste indruk heeft gemaakt is dat Guadalupe ‘zichzelf vergat’. Ze dacht voortdurend aan de Heer en aan haar medemensen.
- Ze zorgde zó veel voor ons die begonnen deel te nemen aan de activiteiten ten behoeve van ons christelijk leven, dat we voelden dat ze echt van ons hield. We voelden ons daar fijn. We beseften dat haar zorg voor iedereen van ons zo groot was dat ze in niets aan zichzelf dacht om maar naar ons te kunnen luisteren en ons te helpen.
- In 1956 in Rome “droeg ze verscheidene dagen smaakvol een sjaltje om haar hals geknoopt”. Een van degenen daar ging toevallig haar kamer binnen: “Guadalupe keek me verrast aan. Ze had een gaasje in haar hand. Ik vroeg haar wat ze deed en ze antwoordde mij: ‘ik genees een pukkel’. Ik kwam dichterbij en schrok vreselijk. Ze had een enorme steenpuist, als een vulkaan die op vijf of zes punten op uitbarsten stond. Het moest haar heel veel pijn hebben gedaan en op dat moment nog steeds.” Het was iets dat alleen degenen die haar verzorgden wisten. Zij “wilde onopgemerkt blijven zonder bij iemand bezorgdheid te veroorzaken”.
- Nadat ze in Madrid bij een bijeenkomst met de heilige Jozefmaria was geweest, noteerde ze: “Zijn sterke geloof trok het mijne mee, zoals zo vaak... Hoe duidelijk zag ik dat ik niet meer dan een instrument ben, een kruik van leem, met krammen...”

Gebed

Verleen mij, mijn God, de genade U zó te beminnen en de anderen omwille van U, dat ik mijzelf vergeet, zoals Guadalupe die ‘in niets aan zichzelf dacht’. Ik weet dat deze zelfvergetelheid uit liefde een van de duidelijkste uitingen is van de deugd van nederigheid, en dat die deugd de voorwaarde en het fundament is van alle andere. “Leert van Mij, Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en jullie zullen rust vinden voor jullie zielen”, vraagt Jezus ons (*Mt 11,29*). Bevrijd mij daarom, Heer, van die obsessie voor mijzelf en mijn dingen. Bevrijd me van het bezittelijk voornaamwoord: mijn tijd, mijn plezier, mijn zin, mijn recht, mijn gelijk ... Maak dat ik als Guadalupe alleen U en jullie weet te zeggen... Ik wil met uw hulp de formule in praktijk brengen die de heilige Jozefmaria gaf en die Guadalupe met vreugde heeft toegepast: “Hier heb je een recept voor je dagelijks leven: ‘Ik wil er niet eens aan denken dat ik besta. Ik ben niet met mijn eigen dingen bezig, want daar heb ik geen tijd voor’. Werken en dienen!” (*De Smidse*, 853)

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 6

Zonder angst voor het lijden en de dood

Het voorbeeld van Guadalupe

- Vóór de laatste operatie aan haar hart, kort voor haar overlijden, zei ze: “Ik ga naar Pamplona om geopereerd te worden: ik ga me in de handen van de wetenschap leggen omdat dat rechtvaardig is, maar ik denk dat ik niet zal terugkomen. Ik ben niet bang voor het lijden noch voor de dood. Als ik al bang ben, dan voor het feit dat ik niet voldoende rijp ben.”
- Ze kende alle gevaren van die chirurgische ingreep, die ze zonder de minste aarzeling accepteerde omdat ze dacht dat ze zo meer van nut zou kunnen zijn voor het Werk. Of “als ik er niet doorheen kom en God wil dat ik het leven laat – zei ze – dan is naar de hemel gaan nog beter”.
- Ze was ervan overtuigd dat ze de operatie niet zou overleven en ze verheugde zich vreselijk bij de gedachte dat God haar zou kunnen weghalen. Ze zei me: “Ik ben in de handen van God; als Hij wil dat ik beter word, zal ik ook heel blij zijn dat ik blijf leven om het Werk te dienen... Maar ik zou heel verheugd zijn God te zien, bij Hem te zijn.”
- Een paar dagen voor haar overlijden zei dr. Eduardo Ortiz de Landázuri, broer van Guadalupe: “Die dag deed ze opnieuw een act van aanvaarding van de Wil van God: ‘Ik accepteer de dood, het leven, hoe het ook komt. Blij als ik gauw naar U ga, maar ik accepteer alles ... als ik moet blijven om te dienen ... Zoals U wilt.’”

Gebed

Op voorspraak van Guadalupe vraag ik U, Heer, mijn geloof te vermeerderen. In de geloofsbelijdenis zeg ik: “Ik geloof in het eeuwig leven”. Het geloof dat Guadalupe in die waarheid had, verklaart de vreugdevolle sereniteit waarmee ze de dood onder ogen zag. Ik hoop met uw genade de dood te kunnen zien zoals die is voor een christen, gewoon een ‘verhuizing’; ‘een goede vriend die me de weg vergemakkelijkt’ (vgl. *De Weg*, 744 en 735). Zó heeft Guadalupe geleerd de dood te zien: “Vergeet het nooit, – zei de heilige Jozefmaria – na de dood zult u ontvangen worden door de Liefde.” (*Vrienden van God*, 221) Ik weet dat ik daarvoor trouwer moet zijn, meer van U moet houden, met U verenigd leven, U mijn kleine en grote lijden op moet dragen met de hoop waarover sint Paulus heeft gesproken: “De hoop wordt niet teleurgesteld, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken.” (*Rom 5,5*) Ik vraag U ook dat deze hoop me ertoe aanzet de overgave van Guadalupe aan uw Wil na te volgen, zonder angst voor het leven en zonder angst voor de dood, bereid om vol vreugde te werken, alle tijd van leven die God wil geven.

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 7

Vriendschappen onderhouden

Het voorbeeld van Guadalupe

- Toen ik Guadalupe leerde kennen, was ik ervan onder de indruk hoe eenvoudig en tegemoetkomend ze met ons omging, wat ons vertrouwen inboezemde en tot een diepe vriendschap leidde... Iedereen kon, zonder bang te zijn zich te vergissen, zeggen dat Guadalupe haar vriendin was.
- Ik herinner me heel goed dat Guadalupe, toen ik net in Mexico was aangekomen, heel ziek werd door een infectie samen met malaria. Ze had heel hoge koorts en men gaf mij de taak voor haar te zorgen. Ik was zo goed als dag en nacht bij haar. Ik kan verzekeren dat ze niet één keer over haar ziekte sprak. Ze was als het ware in zichzelf gekeerd, in gedachten ... En wanneer ze niet meer in gedachten was, was dat om mij te vragen of de ene of de andere vriendin was gekomen om met haar te praten, en wie er voor haar had gezorgd, aangezien zij dat zelf niet kon doen.
- De verpleegster die in de laatste uren van haar leven voor haar zorgde, schreef: “Op een bepaald moment richtte ze zich, met de moeite die het haar kostte om te praten, tot mij en ze zei me: ‘doe maar wat jullie moeten doen, en maak jij je maar geen zorgen. Je kunt rustig zijn, want je hebt gedaan wat je kon. Ik ga veel aan je denken’ [in de hemel].”

Gebed

Jezus, U hebt ons uw vriendschap aangeboden – “Gij zijt mijn vrienden als gij doet wat Ik u gebied” (*Joh 15,14*) – ; maak dat ik probeer me iedere dag meer met U te vereenzelvigen, om te bereiken dat mijn vriendschappen een weerspiegeling zijn van uw liefde. Help me, Heer, Guadalupe na te volgen, die een groot hart had waardoor ze in staat was veel vriendschappen te onderhouden, met een oprechte genegenheid en een grenzeloze edelmoedigheid. Ze hielp hen menselijk en geestelijk, zonder offers te schuwen. Heer, ik zou iedereen zonder onderscheid willen liefhebben zoals Guadalupe heeft gedaan. Daarom vraag ik U een hart dat in staat is iedereen met vreugde aan te nemen, vol genegenheid te luisteren, te begrijpen en te verontschuldigen, te bemoedigen en uw vreugde en vrede door te geven. Verleen mij, dat in mijn vriendschappen altijd de ware liefde heerst waarover de heilige Johannes heeft gesproken: “Wij moeten niet liefhebben met woorden en leuzen, maar met concrete daden.” (1 *Joh 3,18*) Moge het een vriendschap zijn met daden, met offer, met details die de weg van een christen op aarde beminnelijk en vreugdevol maken voor de anderen.

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 8

De wereld verlichten met het licht van Christus

Het voorbeeld van Guadalupe

- Toen ik eens met Guadalupe ging praten en ik me voelde alsof ik me in een donkere kamer bevond, was het alsof door haar woorden het licht aanging. Ze zei me de dingen op zo'n manier dat ze mijn hart raakten.
- Een tijdlang stond Guadalupe aan het hoofd van een studentenhuus in Madrid. Haar biograaf zegt hierover: “Wat haar het meest verheugt, is te zien hoe de studentes dichter naar God toe groeien en een dieper geloof krijgen. Haar gezicht verandert wanneer er een – van wie zij weet dat ze er bijzonder moeite mee heeft – het sacrament van boete en verzoening ontvangt; of wanneer iemand met haar over haar verlangen om meer voor God en voor de Kerk te doen spreekt.”
- Ik zie haar nu levend, vol kracht en vreugde. Gewoonlijk met een glimlach of hardop lachend. Heel actief, vooral in het apostolaat. Het is verbazingwekkend hoeveel meisjes of vrouwen dagelijks met haar spraken. Ze werden door die gesprekken enthousiast en kwamen stipt. Tenslotte leidde ze wekelijks wel twaalf kringen om vrouwen van allerlei leeftijden en milieus een christelijke vorming te geven.
- In een brief aan de heilige Jozefmaria zei Guadalupe hem: “Vader, u kent me, als er íets is wat me enthousiast maakt, dan is het mijn hartstocht voor het apostolaat. Ik geloof dat die iedere dag groter wordt.”

Gebed

Lieve Heer, ik vraag U de genade om de hartstocht en het vurige verlangen na te kunnen volgen waarmee Guadalupe de andere mensen dichter bij God wilde brengen; dat was de 'hartstocht die haar overheerste'. Moge ik het licht en de warmte van Christus brengen naar alle zielen die ik op mijn weg ontmoet. Ik vraag U, in mijn ziel die oproep van Jezus duidelijk te laten klinken, toen Hij vol medelijden naar de menigten keek, omdat die afgetoed en terneergeslagen waren als schapen zonder herder. Toen Hij tot zijn leerlingen zei: "De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten." (*Mt 9,36-38*) Maak dat ik net als Guadalupe deze woorden van de heilige Jozefmaria begrijp: "Het is nodig, dat je een 'mens van God' bent, een mens van innerlijk leven, een mens van gebed en offer. – Jouw apostolaat moet zijn als het overvloeien van je leven 'van binnen'." (*De Weg*, 961) Heer, geef me de kracht om de uitvluchten te overwinnen die me ervan weerhouden dat fundamentele kenmerk van de christelijke roeping te beleven: de oproep tot apostolaat. Moge ik dat wat Christus van ons christenen verwacht, serieus nemen: "Gij zijt het zout der aarde... Gij zijt het licht der wereld.... Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is." (*Mt 5,14-16*)

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.

Dag 9

Altijd vol vreugde

Het voorbeeld van Guadalupe

- Ze had iets dat altijd sterk mijn aandacht trok: haar voortdurende glimlach. Guadalupe lachte heel veel en ze had altijd een glimlach. Ik heb haar nooit met een serieus of bezorgd gezicht gezien.
- In Mexico hadden de studentes een liedje gemaakt, met het volgende refrein: “De glimlach van Guadalupe is besmettelijker dan een ernstige ziekte. Ze bekommert zich om iedereen en wil elke dag met iedereen praten.”
- Ik hoor nog steeds haar heldere stem en haar vrolijke lach: ha, hoe gaat het met je? Ik zie haar zó de trap in het studentenhuis afkomen.
- Altijd als ik aan haar denk hoor ik, ondanks dat het lang geleden is, haar lach. Guadalupe was een voortdurende glimlach: gezellig, beminnelijk, eenvoudig. Ze was een van die mensen die vanaf het eerste moment dat je haar leerde kennen de indruk wekte dat je haar al je hele leven kende. Ze wekte vertrouwen en genegenheid in je op.
- Degene die haar tijdens haar laatste nacht op haar sterfbed heeft vergezeld, zegt dat “ze moeite bleef doen om te glimlachen. Ze had een heel speciale innerlijke vrede”.

Gebed

Toen Jezus op de avond van het Laatste Avondmaal afscheid nam van de apostelen, zei Hij hun: “wanneer Ik u zal weerzien, zal uw hart zich verheugen en uw vreugde zal niemand u kunnen ontnemen.” (*Joh* 16,22) Sint Paulus spoorde de christenen van Filippi aan: “Verheugt u in de Heer te allen tijde. Nog eens: verheugt u! (...) De Heer is nabij.” (*Flp* 4,4-5) En sint Augustinus roept uit: “U, Heer, bent de vreugde. En het gelukkige leven houdt in dat we verheugd zijn, voor U, door U en in U. Dat is het leven en er is geen ander.” (*Belijdenissen*, 10,22,32) Heer, ik zie duidelijk dat U wilt dat wij blij zijn, want de vreugde is de uitstraling van de liefde, de essentie van het leven en van de christelijke heiligheid. Ik vraag U op voorspraak van Guadalupe mij te helpen de hindernissen te bestrijden – vooral mijn hoogmoed en egoïsme – die mijn eigen vreugde en die van de anderen verminderen. Met uw genade wil ik Guadalupe navolgen die op een bewonderenswaardige manier deze aansporing van de heilige Jozefmaria in praktijk heeft gebracht: “Vergeet niet dat het soms nodig is glimlachende gezichten om je heen te hebben.” (*De Voor*, 57)

Bid nu het gebed tot Guadalupe: blz. 4.